

[Iver Poulsen.]

stillede dagsordenforslag, men ikke for det af hr. Aksel Larsen dertil stillede ændringsforslag.

Niels Westerby: Jeg tror, det er en god form, at taletiden for de enkelte ordførere er blevet begrænset til en halv time her ved åbningsdebatten. Jeg tror også, det er en god form, at statsministeren har delt den såkaldte trontale op i to dele, i en skriftlig og en mundtlig del; jeg tror, de to ting i forbindelse med hinanden vil hjælpe med til at koncentrere forhandlingerne om nogle enkelte punkter.

Først et par bemærkninger om markedspolitikken. Venstre har på sit landsmøde i Odense foreslået, at Danmark skulle indtræde alene i fællesmarkedet. Men hr. Poul Hartling har ikke fremsat dette forslag under denne debat. Statsministeren har i en tale i Strasbourg foreslået, at de nordiske lande i fællesskab skulle søge ind i fællesmarkedet, selv om England ikke er parat til det; men man fandt ikke noget i den såkaldte trontale, som tydede i retning af, at regeringen agter at stille et virkeligt forslag herom. Hvad der er foregået på markedspolitikens område, er for venstres vedkommende foregået i Odense og for regeringens vedkommende i Strasbourg, men her i folketinget er stillingen nøjagtig den samme, som den hele tiden har været.

Jeg mener, man må afvise, og klart afvise, et forslag om Danmarks isolerede indtræden i fællesmarkedet. For det første vil det være et økonomisk hasarderet foretagende. Dansk industri vil løbe en fare for at tabe den store afsætning, som er oparbejdet i de andre nordiske lande og i EFTA-landene som helhed i de senere år. Det vil kunne dreje sig om meget store eksportsummer, der vil kunne tabes herved.

Heller ikke for landbrugets vedkommende er jeg sikker på det vil være en fordel; dette hævdes ofte fra landbrugsside, men meningene er jo delte. Landbrugsrådets vicepræsident, formanden for slagterierne, Dons Christensen, har for nylig udtalt, at han slet ikke turde tænke på mulighederne for dansk landbrug, i særdeleshed for dansk baconeksport til England, hvis man trådte ud af EFTA og gik ind i fællesmarkedet; og det er i alt fald givet, at de fordele,

dansk landbrug har opnået i EFTA-området ved vort medlemskab dér, vil blive tabt, hvis vi træder ind i fællesmarkedet alene. Jeg tror, at også landbruget til tabe derved. Jeg tror derfor ikke, det på nogen måde vil være en økonomisk fordel, hvis Danmark søgte isoleret optagelse i fællesmarkedet.

Også i politisk henseende vil jeg anse det for farligt at tilslutte sig fællesmarkedet, hvis ikke England er med. Det er vigtigt for Danmark, at vi kommer ind i et politisk stabilt område, og man har ikke de samme garantier for politisk stabilitet i et Europa, hvor England ikke er med. Man har heller ikke de samme garantier for et godt forhold mellem dette område og USA, som når England er med. Jeg vil af disse grunde betragte det som en farlig politik, hvis Danmark alene vil søge om optagelse i fællesmarkedet.

På den anden side må man jo erkende, at situationen er vanskelig for de danske erhverv. Det er klart, at så længe Europa er delt, vil det danske erhvervsliv lide derved, vore eksportmuligheder vil blive forringet. Derfor er det så vigtigt for Danmark, at vi gør alt, hvad vi overhovedet formår, for at få en samlet økonomisk løsning i Vesteuropa, for at få en samlet økonomisk markedsordning i stand. Jeg har da også forestillet mig, at det er det, regeringen tænker på, når der holdes taler i Strasbourg, når økonomiministeren udtaler sig i USA, eller når den nye markedsminister udtaler sig om disse spørgsmål. Det er selvfølgelig et noget forvirrende billede, der tegner sig af regeringens politik på dette område, men jeg går da ud fra, at det er det, der er hovedsigtet med regeringens markedspolitik.

Desværre ser det sådan ud i øjeblikket, at det ikke er let at få udviklingen i skred; det ser endda særdeles vanskeligt ud, bl. a. fordi England af forskellige grunde synes at være noget lammet i øjeblikket. Det er imidlertid klart, at det samlede folketing — jeg kan i hvert fald sige liberalt centrum — er meget interesseret i af al vor evne at prøve at skubbe på dér, hvor vi kan, i retning af en europæisk markedsløsning.

På den anden side er der folk i dette land, som er bange for at finde en fælles vesteuropæisk løsning; men dem vil jeg bede forestille sig, at England kom i for-